

Tükör a szegedi ujságírásról.

A sajtóról általában, de különösen a szegedi ujságírásról következnek itt képek és sorok, melyek a szegedi zszurnalisztika multjáról és jelen helyzetéről óhajtának vázlatrajzot adni.

Ez egyszer magunkról akartunk riportot adni. Még pedig nem egyesekről, hanem az intézményről. Főöslegesen, de majdnem kivétel nélkül is láttuk, hogy a város mai sajtójával foglalkozzunk. Elvégzi azt többkevesebb jóindulattal nap-nap után az olvasó. Amit mi láttunk szükségesnek, megtettük. Megrajzoltuk az ujságírás helyzetét az ország egyik legnagyobb városában, Szegeden. A mai szegedi ujságírásról minden egyéb vonatkozásban irjanak majd

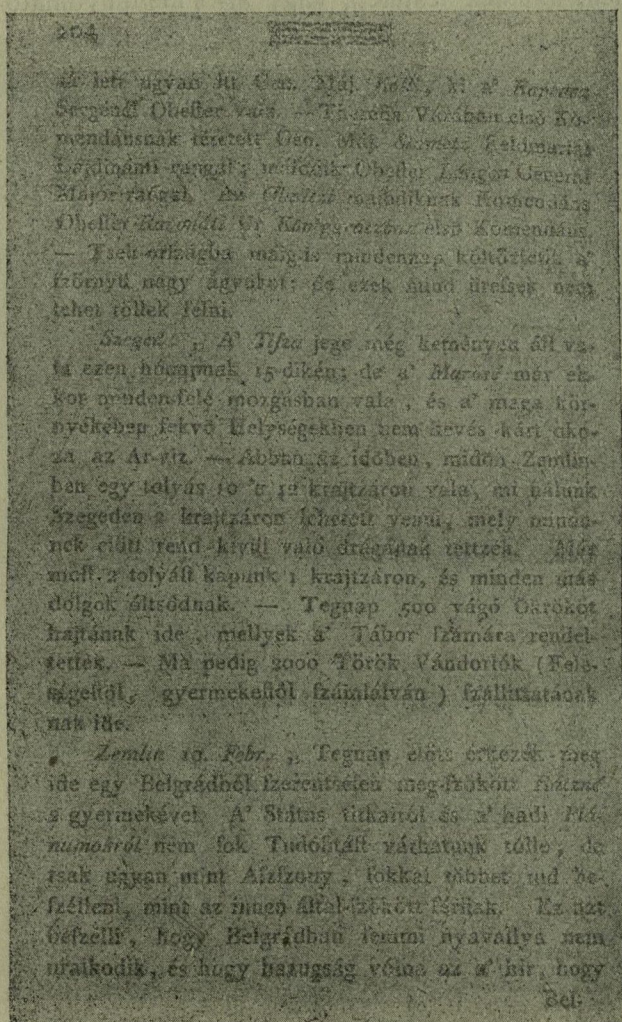
azok riportot, akik utánunk következnek.

A szegedi ujságírás multja tele van érdekességekkel, amelyek a ma élő generációkat még különösképen érdeklik. És ha a krónika böngészés közben megállt is valamenynyinél, a tér szűke miatt csak kevés emléket rajzolhatja itt meg. A szegedi ujságírás bölcsőjétől hoszu ut vezet a 20. század fejlett zszurnalisztikájáig, de ne feledjük, hogy a legnagyobb utat ép az utolsó évtized alatt tettük meg. Ugy hittük, hogy legtöbb érde-

kességgel, de legtöbb tanulsággal is akkor szolgálunk, ha bölcsőjében keressük fel a helyi sajtót és megmutatjuk a csecsemőt, amely — szerénytelenség nélkül legyen mondva — deli ifjává nőtte ki magát. És amint a meszi multba nézünk és képzeletben oda állunk, a szegedi sajtó bölcsője mellé, életerősnek, telivérűnek, virgoncnak, harcra és áldozatokra képesnek ítéljük már a csecsemőt is.

1. kép.

2. kép.

Ujságírás és ujságírók.

A sajtóval különösen van a legtöbb ember. Fél tőle, mert kellemetlen, ha az emberről kellemetlen dolgok jelennek meg a lapban. Ép azért mindenki „nagy tisztelettel” van a sajtó és annak munkásai iránt mindaddig, amíg — másról jelennek meg kellemetlen dolgok a lapban. E mögött a nagy tisztelet mögött az esetek 107 százalékában vad gyűlölet és titkolt lenézés lappang, amely kitör és eget kér minden embernél, akinek elevenére tapintott a sajtó. Sok érdekesebb és furcsább lehetne itt leírni arról, hogy más-más esetben, miként vélekedik a sajtóról egy városi tanácsos, egy vállalkozó, egy nagykereskedő, egy ügyvéd, egy orvos, egy írnok, egy díjnok, egy tolvaj, egy kávéháztulajdonos, egy nagyfuvaros, egy sörgyáros, egy vendéglős, egy kaszirnő, egy pincér, egy színházigazgató, egy drámai szende és egy primadonna.

Mert a sajtóról van mindenkinek véleménye, még pedig „akceptábilis” véleménye és a komoly színházi kritikát a legmélyebb meggyőződés és elkeseredés hangjain utasítja vissza az a primadonna, aki az „állat” szót egy lő és két tö betűvel írja, Ibsent pedig a „Vadkacsa” premierjén kacsóinak megtisztelő és leereszkedő tapsaival a kárpit elé készülni hívni. A sajtó az, amelybe mindenki belé szeret csimpaszkodni, hogy így fölfelé is csimpaszkodjék, a sajtó az, amibe mindenki belé merészkedik törölni sáros lábát. A sajtóban és annak munkásaiban mindenki tud találni halálos hibákat. A sajtótól mindenki szolgálatokat vár, anélkül, hogy kegyes és leereszkedő akarna lenni odáig, hogy ezekért a szolgálatokért rekompenzációkat adjon. Ha valaki a szegedi korzón egy székre öt percre le akar ülni, szó nélkül megfizeti érte a hat fillért. A lapot ingyen akarja. Ha valaki a lányának eljegyzési lakomát ad, egy nyögés nélkül fizeti ki a sulyos pénzeket az ételek-

ért és italokért. De azt a világ legtermészetesebb dolgának tartja, hogy az eljegyzés híre a lapban díjtalanul jelenjék meg. Szegeden közéleti faktorok vannak, akik az ujságok vállain emelkedtek különböző jövedelmek és méltóságai magasságáig és egyetlen egy szegedi lapra elő nem fizetnek azon a jogcímen, hogy ők — ujságírók. Szegeden különben is mindenki ujságíró és nincs nagy város az országban, ahol az ujságíráshoz való tartozás címén annyit szédelegnének, mint Szegeden, ahol a legkevesebb ember érzi annak a kötelességét és szükségét, hogy nagy, erős, független, bátor és szókimondó sajtó teremtsék.

Ezek színek, halvány, elmosódó, összefolyó színek abból a rendezetlenségből, amelyben az ujságírás az egész országban, de különösen a vidéken van. Mégis azt hiszem, hogy az összes bajok hatványozott mértékben ülik orgiájukat Szegeden, fokozott értéke és jelentősége lesz tehát itt az